

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010188
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8414010188.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaného Z. K. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júla 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný
Z.Á. K., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom I. Č.. XX, okres
H.,

uznáva sa za vinného , že

1/ ako konateľ a zodpovedný zástupca obchodnej spoločnosti I.-N. N..V..Q.., so sídlom ul. X. S. L., okres Kežmarok, IČO: XXXXXXXX, aj napriek tomu, že svojim zamestnancom riadne zrazil poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, na starobné invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, takto zrazené poistné za obdobie mesiacov jún 2012, splatné dňa 31. 7. 2012 v sume 1.469,87 €, júl 2012 splatné dňa 31.8.2012 v sume 1.542,69 €, august 2012 splatné dňa 1.10.2012 v sume 1.647,66 €, september 2012 splatné dňa 31.10.2012 v sume 1.284,13 €, október 2012 splatné dňa 21.11.2012 v sume 1.373,59 €, november 2012 splatné dňa 31.12.2012 v sume 1.404,61 € a december 2012 splatné dňa 31.3.2013 v sume 1.499,54 € neodviedol

po zrazení Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, aj napriek tomu, že disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu poistného, čím takto spôsobil pre N. K., pobočku Poprad škodu v sume 10.172,09 €,

2/ ako konateľ a zodpovedný zástupca obchodnej spoločnosti I.-N., N..V..Q.., so sídlom ul. X. S. XX, L., IČO: XXXXXXXX, ako mesačný platca poistného sociálnej poisťovni nesplnil svoju odvodovú povinnosť v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a nezaplatil v dňoch splatnosti splatené mesačné poistné na sociálne poistenie, a to za obdobie mesiaca jún 2012 splatné 31. 7. 2012 v sume 3.958,55 €, za mesiac júl 2012 splatné dňa 31.8.2012 v sume 4.152,86 €, za mesiac august 2012 splatné dňa 1.10.2012 v sume 4.418,67 €, za mesiac september 2012 splatné dňa 31.10.2012 v sume 3.443,05 €, za mesiac október 2012 splatné dňa 30.11.2012 v sume 3.683,35 €, za mesiac november 2012 splatné dňa 31.12.2012 v sume 3.767,33 € a za mesiac december 2012 splatné dňa 31.1.2013 v sume 3.887,62 €, aj napriek tomu, že disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu poistného, čím takto bola spôsobená škoda pre N. K. K. v sume 27.311,42 €,

a čím takto bola spôsobená pre N. K. K. celkovo škoda v sume 37.311,43 €,

t e d a

v bode 1 rozsudku

- vo väčšom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi poistné na sociálne poistenie, ktoré zrazil alebo vybral podľa zákona,

v bode 2 rozsudku

- v značnom rozsahu nezaplatil poistné na sociálne poistenie,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku

- zločin neodvedenia dane a poistenia podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona,

-

v bode 2 rozsudku

- prečin nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 277 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno g/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 285 písmeno j/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného Z.Á. K., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom I. Č.. XX, okres H., spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Kežmarku, č. Pv 753/2013/7703-29 zo dňa 22. 9. 2014, ktorý

m a l s p á c h a ť t a k , ž e

ako konateľ spoločnosti I.-N., s.r.o. so sídlom ul. X. S.Á. Č.. XX, L., okres H., po dodaní objednaného tovaru na základe písomných objednávok č. 0/11/0389 a č. 0/11/0396 zo spoločnosti V.-N. N..V..Q., so sídlom ul. S. č. X, G. a jeho dodaní, rozhodol o neuhradení faktúry č. 1111000889 zo dňa 16. 9. 2011 vystavenej na sumu 5.779,15 € s dátumom splatnosti do 16.10.2011 a rozhodol o neuhradení faktúry č. 1111000909 zo dňa 26. 9. 2011 vystavenej na sumu 4.068,- € s dátumom splatnosti do 10.10.2011, a to aj napriek tomu, že v uvedenom období podľa výpisu z hlavnej analytickej evidencie spoločnosti I.-N. N..V..Q., L.F.U. boli uhrádzané a uspokojované ďalšie záväzky ostatných veriteľov s neskoršou dobou splatnosti záväzkov, čím takto bola spôsobená pre spoločnosť REA-S spoločnosť s ručením obmedzeným so sídlom ul. S. Č.. X, G., celkovú škodu v sume 9.874,15 €,

t e d a

ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa,

č í m m a l s p á c h a ť

prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

p r e t o ž e

prokurátor na hlavnom pojednávaní upustil od obžaloby podľa 239 odsek 2 Trestného poriadku.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú stranu V.-N. N..V..Q.., S. Č.. X, G., IČO: XXXXXXXX9 s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 19.5.2014 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného Z. K. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v rozsudku. Vec napadla do senátu 7T JUDr. Lucia Bašistovej a je vedená pod sp. zn. 7T 144/2014.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 24.9.2014 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného Z.J. K. pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v rozsudku. Vec napadla do senátu 7T JUDr. Lucia Bašistovej a bola vedená pod sp. zn. 7T 268/2014.

Uznesením Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T 268/2014 zo dňa 22.1.2015 boa trestná vec obv. Z. K. vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 268/2014 spojená s trestnou vecou vedenou proti menovanému obv. Z. K. pod sp. zn. 7T 144/2014, vec je ďalej vedená pod sp. zn. 7T 144/2014.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T 144/2014 zo dňa 6.11.2018 bol obžalovaného Z. K. uznaný vinným zo zločinu nedovedenia dane a poistenia podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody trvaní troch rokov s odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní troch rokov s uložením povinnosti v zmysle § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona. Zároveň súd podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods.1, ods. 2 Trestného zákona. Proti danému rozsudku podal obžalovaný aj prokurátor odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnili.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 2.10.2019, sp. zn. 5To/22/2019-623 rozsudok Okresného súdu Kežmarok v celom rozsahu zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vo vzťahu ku všetkým skutkom kladeným obžalovanému za vinu a to výsluchom obžalovaného Z. K., svedkov poškodených, svedkov, znalca, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vykonal dokazovanie v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/22/2019 a ustálil skutkový stav tak, ako to uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zotrval na svojich doterajších výpovediach z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, kde spáchanie skutkov poprel, na svoju obranu uviedol, že v roku 2011 bol konateľom spoločnosti I.-N. N..V..Q.., mal na starosti chod firmy a to od výroby, cez zamestnancov až po ekonomické záležitosti, druhým konateľom spoločnosti bol F. K. G., ten riešil obchodné záležitosti a pomáhal aj pri iných riadiacich činnostiach. Finančná situácia v druhej polovici roku 2011 vo firme nebola dobrá, uhrádzali všetko, aby zachovali chod spoločnosti. Jednalo sa o obchodné aj štátne subjekty, vyplácanie miezd. Vedenie účtovníctva spoločnosti I., N..V..Q.., mala na starosti ekonómka, jej pracovňou náplňou bolo účtovanie, faktúry spoločnosti sa uhrádzali na základe jeho pokynu. Zároveň uviedol, že zákonné platby neboli do sociálnej poisťovne odvedené z dôvodu, že sa spoločnosť dostala do finančných problémov, v prípade odvedenia týchto zákonných poplatkov, by sa pozastavil chod firmy. Ide o firmu, ktorá pôsobí na Slovenskom trhu už 25 rokov, zamestnáva 30 rodín. Firma produkuje kvalitné výrobky, ktoré idú na export. Počas žalovaného obdobia rokovali so N. K., hľadali riešenie, resp. sa chceli s nimi dohodnúť na splátkovom kalendári, avšak k dohode nedošlo. Ako podnikateľ pôsobiaci dlhé roky mal vedomosť o tom, že odvody do sociálneho poistenia sú prvoradé, avšak chcel zachovať chod firmy, teda nešlo z jeho strany o neúmyselné neodvedenie poistného do sociálnej poisťovne. O odvodoch do sociálnej poisťovne rozhodovali spoločne spolu so N. K..

Po tom, ako sa dostali do týchto finančných problémov, do platobnej neschopnosti, riešili situáciu ako pokračovať ďalej, ako udržať chod spoločnosti, rozhodli sa pre reštrukturalizáciu firmy, reštrukturalizačný plán bol schválený v novembri 2013. Do reštrukturalizácie bolo prihlásených 50% pohľadávok

na obdobie 6 rokov. Prvý rok majú vyplatený, vrátane sociálnej poisťovne. Prvých 50% pohľadávok sociálnej poisťovne bolo z ich strany uhradených už počas prípravného konania v domnení, že sa trestné stíhanie v tejto veci zastaví. Firma mala v tom čase finančné prostriedky, avšak tieto boli nevyhnutné na zabezpečenie chodu firmy, výroby a pod.

Ku skutku kvalifikovanom ako prečin znevýhodňovanie veriteľa obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spoločnosť I.-N. N..V..Q.. obchodovala so spoločnosťou V.-N. N..V..Q.., objednala si u nej tovar, faktúru za dodaný tovar neuhradili z dôvodu, aby sa zabezpečil chod spoločnosti, aby spoločnosť fungovala ďalej. Uhrádzali sa len tie faktúry, ktoré boli nevyhnutné na zabezpečenie chodu spoločnosti. O tom, ktoré faktúry sa uhradia, rozhodoval on a to na základe toho, čo bolo potrebné k tomu, aby výroba nezastala. Spoločnosť I.-N. N..V..Q. v mesiacoch september, október 2011 mala aj iných veriteľov, či týmto veriteľom uhrádzali faktúry, sa obžalovaný vyjadriť nevedel. Rovnako sa nevedel vyjadriť ani k tomu, či v čase keď bola vykonávaná objednávka od spoločnosti V.-N., N..V..Q.. mali, alebo nemali finančné prostriedky na úhradu tohto záväzku. Vo vzťahu k obchodným partnerom ako PM., G.+K., G. K., N..V..Q.., N. N., N..V..Q.., N..N. N., N..V..Q.., X. N., N..V..Q.., Y. N..V..Q.., V. F., N..V..Q.., V. N., N..V..Q.., Y., N..V..Q.., O.. N..V..Q.., A..K..V.., N..V..Q.., N., N..V..Q.., obžalovaný uviedol, že sa jednalo o spoločnosti, ktoré dodávali komponenty potrebné na výrobu. Dodávka od spoločnosti V.-N., N..V..Q.. bola tiež potrebná pre chod spoločnosti.

V prípravnom konaní po vznesení obvinenia pre prečin znevýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods.1, ods.2 Tr. zákona obžalovaný využil svoje právo a vypovedať odmietol, rovnako tak využil právo nevypovedať aj po vznesení obvinenia ku skutku kvalifikovanom ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku a vrátení veci na nové prejednanie doplnil svoje doterajšie výpovede, kedy poukázal na skutočnosť, že spoločnosť I. N., N..V..Q.. sa podarilo oživiť, v rámci reštrukturalizácie boli uhradené všetky záväzky voči N. K. vrátane exekučných poplatkov a penále.

Svedkyňa poškodená S.. S. N., zástupkyňa N. K., K. K. vypovedala na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že trestné oznámenie bolo podané dňa 14. 2. 2013 v celkovej výške 37 483,52 eur. Dňa 26. 2. 2013 začala reštrukturalizácia, dňa 15. 3. 2013 bola povolená reštrukturalizácia, výška dlžného poistného bola znížená od júna 2012 do decembra 2012 o sumu 427,42 eur, preto bola do reštrukturalizácie prihlásená pohľadávka vo výške 37 056,10 eur spolu s ďalšími pohľadávkami, ktoré neboli predmetom trestného stíhania. Reštrukturalizačným plánom bolo schválené 50% plnenie vo výške 18 528,05 eur. Táto čiastka bola aj celá uhradená vo výške 18 528,05 eur zo strany obžalovaného. K úhradám došlo v dňoch 27. 2. 2014 a 5. 3. 2014. V týchto dvoch dátumoch bola splatená suma 18 528,05 eur.

Svedok poškodený S.. K. I. K.. zotrval na hlavnom pojednávaní na svojej výpovedi z prípravného konania a uviedol, že obchodná spolupráca so spoločnosťou I. - N., N..V..Q.. v septembri r. 2011 fungovala na základe objednávky spoločnosti I.-N. N..V..Q.., na základe ktorej boli vystavené faktúry so splatnosťou 30 dní, jedna faktúra bola spoločnosťou zaplatená, ostatné neboli zaplatené. Obchodným zástupcom spoločnosti V.-N. N..V..Q.., ktorý realizoval obchody so spoločnosťou I. N., N..V..Q.. bol Z. S.. Pre spoločnosť V.-N. N..V..Q.. pracoval na základe mandátnej zmluvy od roku 2014, spoločnosť I.-N. N..V..Q.. bola vyzývaná na úhradu faktúr, boli im zasielané aj upomienky. V spoločnosti V.-N. N..V..Q.. to funguje tak, že každý obchodný zástupca si uhrádzanie faktúr rieši po svojej línii, kedy po splatnosti faktúr obvolá dané spoločnosti, prečo nedošlo k úhrade faktúr, až potom nastupuje on. Spoločnosti I.-N. N..V..Q.. bola zasielaná dohoda o uznaní dlhu, avšak či sa táto dohoda vrátila podpísaná, o tom svedok vedomosť nemal.

Svedok Z. S. na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že so spoločnosťou I.-N. N..V..Q.. začali spolupracovať v lete v roku 2011. Následne v auguste 2011 od danej spoločnosti dostali objednávku s tým, že im dodali materiál a faktúru s 30 dňovou lehotou splatnosti, zhruba po 3-4 týždňoch prišla z ich spoločnosti ďalšia objednávka na dodanie materiálov, jednalo sa o ten istý materiál. Keďže prvá faktúra nebola uhradená a končila sa lehota splatnosti,

oznámili im, že materiál dodajú, a tak sa s nimi dohodli, že im dodajú ďalší materiál a oni zaplatia faktúru. Faktúru za tento tovar vystavili tiež s 30 dňovou splatnosťou, so spoločnosti I.-N. N.V.Q.. prišla ďalšia objednávka zhruba po 2 týždňoch na dodanie ďalšieho materiálu, kde im už vystavili faktúru so 14 dňovou lehotou splatnosti, k úhrade faktúr nedošlo, avšak bolo prisľúbené, že k úhrade faktúry dôjde, že majú nejaké problémy a že potrebujú materiál na ďalšiu výrobu. Až koncom roku 2011 došlo k úhrade prvej faktúry z augusta 2011. Spoločnosť I.-N. N.V.Q.. kontaktovali viackrát za účelom neuhradenia vystavených faktúr. Osobne situáciu riešil s Z. K., aj s Z. K.. Doposiaľ evidujú teda tri faktúry neuhradené spoločnosťou I.-N., N.V.Q..

Svedok F.. K. G. zotrval na výpovedi z prípravného konania a vypovedal, že v roku 2011 bol konateľom spoločnosti I.-N. N.V.Q.. spoločne s obžalovaným Z. K.. Staral sa o technické a obchodné záležitosti spoločnosti, obžalovaný Z. K. mal na starosti tiež obchodné záležitosti, ako aj finančné, hlavne platby. Účtovníctvo viedla ekonómka pani S.. Realizáciu úhrad faktúr v spoločnosti mal na starosti Z. K., rozhodoval, ktoré sa zaplatia, snažili sa uhradiť všetko. To, čo bolo prednostné, sa uhrádzalo, podstatné bolo, aby sa nezastavila výroba firmy, bolo treba zaplatiť mzdy, tak sa prednostne zaplatili mzdy. Uhrádzalo sa aj to, čo bolo potrebné do výroby. Uhrádzali sa energie, aby sa nezastavila výroba, pretože v prípade zastavenia výroby, by firma skončila. Ďalej svedok uviedol, že ich spoločnosť spolupracovala aj so spoločnosťou V.-N., N.V.Q., objednali si od tejto spoločnosti tovar. K finančnej situácii v ich spoločnosti v období druhej polovice roku 2011, sa nevedel vyjadriť, mali finančné problémy, snažili sa udržať chod firmy. Spoločnosť mala aj iných veriteľov, ktorým uhrádzali faktúry. S obchodnou spoločnosťou V.-N. rokovali po tom, čo neboli zaplatené ich faktúry, dôvodom ich neuhradenia bol nedostatok financií vo firme. Rokovali so spoločnosťou osobne, aj telefonicky, snažili sa zabezpečiť chod spoločnosti a to dodávkou materiálu z ich strany, aby výroba nezastala a dodaním tohto materiálu, zabezpečiť výrobu a tak im zaplatiť faktúru, ale akosi to ostalo nedoriešené. K dôvodom, prečo nebolo poistné odvedené sa svedok vyjadriť nevedel, uviedol, že sa platilo to, čo bolo podstatné pre chod firmy. V tej dobe to asi nebolo také podstatné, keby zrazenú sumu na poistnom odviedli, tak by nemali ani na nákup materiálu, zastavil by sa chod firmy, snažil sa túto situáciu riešiť.

Svedok N. K., svedkyňa H. K.Á. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a vypovedať odmietli.

Svedkyňa G.. S. S. uviedla na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi z prípravného konania a vypovedala, že jej pracovnou náplňou v spoločnosti I.-N. N.V.Q.. bol súhrnný zber všetkých účtovných, mzdových podkladov, personálnych a finalizovaných účtovných výkazov. Spoločnosť bola v obchodnom vzťahu so spoločnosťou V.-N. N.V.Q., o uhrádzaní faktúr rozhodoval priamo pán K.. Spoločnosť evidovala všetky uhradené aj neuhradené faktúry. Za plnenie odvodových povinností bol zodpovedný pán K.. Finančná situácia spoločnosti v roku 2012 bola ťažká, pretože odberatelia neuhádzali svoje záväzky. Pri platení záväzkov sa postupovalo sa podľa priorit, bolo potrebné zabezpečiť materiál, tak sa zaplatil materiál a posunula sa platba napr. za elektriku.

Svedkyňa F.. D. Q. zotrvala na výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní uviedla, že konateľ spoločnosti pán K. ju vo februári 2013 požiadal o vypracovanie reštrukturalizačného posudku. Od začiatku roka 2012 požadoval úvery, ktoré mu neboli poskytnuté. Banka vzhľadom k tomu, že mal nižšie príjmy, odmietala mu úver navýšiť. Osobne túto situáciu konzultovala s riaditeľkou poštovej banky, kvôli nižším tržbám, úver nebol navýšený, počas celého roka 2012 bola spoločnosť v hlbokom zadlžení. Skúmala činnosť spoločnosti od jej vzniku. Do roku 2012 vykazovala spoločnosť vysoké zisky a obraty, až odchodom rakúskeho odberateľa sa dostali do problémov. V roku 2012 nenadobudli žiaden majetok, nepoužili finančné prostriedky, ktoré mali odvieť N. K. na súkromné účely, ani si pán K. nič nekúpil. Reštrukturalizácia bola urobená preto, lebo stav spoločnosti bol zlý. Za posledné tri roky spoločnosť čisto len do Sociálnej poisťovne zaplatila 168 000 eur. Prvý rok reštrukturalizačného plánu bol splnený na 100 %. Mimo toho vyrovnávali daňový úrad, ktorý bol v samostatnej skupine, lebo mali záložné právo. Firma sa nerozšírila nijakým majetkom, ani pán K. nenadobudol žiaden majetok, z ktorého by mal úžitok.

Svedok F.. I. Y. vypovedal, že v roku 2012 bol v obchodnom vzťahu so spol. I.-N. N.V.Q.. spoločnosti poskytol pôžičky v roku 2009 - 2010 dvakrát vo výške 13 000 eur a 50 000 eur. Ďalšia pôžička bola na nákup materiálu a poslednú v roku 2012 na odblokovanie úveru s tým, že museli zaplatiť odvody do L.

M. N. K., v prípade poskytnutia úveru mu mali požičanú sumu vrátiť, k tomu ale nedošlo. Firma vstúpila do reštrukturalizácie, do ktorej si prihlásil svoju pohľadávku

Znalec z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, F. S. X. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku a to, že spoločnosť I. - N. N..V..Q.. v čase splatnosti zrazeného poisťného za obdobie jún 2012 až december 2012 mala dostatok peňažných prostriedkov na odvedenie tohto zrazeného poisťného do sociálnej poisťovne v riadnom termíne. Zároveň so žalovanej sumy 37 483,52 Eur mohol zamestnávateľ zaplatiť 35 469,43 Eur zamestnancov do sociálnej poisťovne. Rozdiel je v poisťnom za december 2012 kde poisťné vo výške 5 337,16 Eur mohlo byť uhradené iba čiastkovo vo výške 3 323,07 Eur. Uvedená skutočnosť je na str. 28 tabuľka G. Zotrval na závere, že podnikateľský subjekt mal dostatok finančných prostriedkov na úhradu poisťného do sociálnej poisťovne. Znaleckým dokazovaním dospel aj k záveru, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku dvoch veriteľov, ktorým neuhradil záväzky v lehote splatnosti, mal minimálne jeden peňažný záväzok viac ako 30 dní po lehote, zároveň mal obžalovaný dostatok finančných prostriedkov, aby uhradil záväzok spoločnosti V. N.. V.. Q.., nebol v predĺžení.

Dátum splatnosti bol uvedený v uznesení o pribratí znalca, tento dátum bol verifikovaný aj s listom sociálnej poisťovne zo dňa 13.2.2013, ktorý sa nachádza vo vyšetrovacom spise, v uvedenom liste sociálna poisťovňa oznámila deň určený na výplatu miezd ako 31. deň v mesiaci, zároveň k trestnému oznámeniu pripojila aj prílohy, z ktorých vyplýva taktiež dátum splatnosti z informačného systému sociálnej poisťovne. Znalec sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyjadril aj k otázke, či vstup spoločnosti do reštrukturalizácie má vplyv na posúdenie jej schopnosti úhrady, keď uviedol, že áno, avšak iba v prípade, že reštrukturalizácia prebieha v čase splatnosti poisťného, teda za skúmané obdobie. V roku 2012 mala spoločnosť kladné vlastné imanie, čo znamená, že nemala záväzky vyššie ako svoj majetok a teda nebol dôvod takto uvažovať pri znaleckom skúmaní. Skutočnosť, že spoločnosť šla v roku 2013 do reštrukturalizácie nemala vplyv na to, či mohla alebo nemohla platiť odvody do sociálnej poisťovne.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dôkazy následne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutkov poprel a na svoju obranu uviedol, že je konateľom spoločnosti I.-N. N..V..Q.., mal na starosti chod spoločnosti, vrátane ekonomickej činnosti. Odvodové povinnosti v rozhodnom období nesplnil z dôvodu zlej finančnej situácie spoločnosti I.-N. N..V..Q.., v ktorej zastával funkciu konateľa spoločne s F. K. G.. Hlavným dôvodom, prečo sa spoločnosť dostala do finančných problémov, bol odchod rakúskeho partnera, čím prišli o značnú časť príjmov. Mal vedomosť o tom, že plnenie odvodových povinností je prvoradé, avšak vzhľadom na zlú finančnú situáciu použil finančné prostriedky na zabezpečenie chodu výroby spoločnosti, teda uhrádzalo sa všetko, aby sa nezastavila výroba. Danú situáciu riešil aj so N.Á. K., no k dohode nedošlo. Spoločnosť riešila nepriaznivú situáciu v roku 2013 reštrukturalizáciou, v rámci ktorej uhradil voči N. K. všetky svoje záväzky. Obžalovaný nepoprel obchodnú spoluprácu so spoločnosťou V.-N. N..V..Q.., kedy si od danej spoločnosti objednali tovar, faktúry za dodaný materiál však zo strany ich spoločnosti uhradené neboli a to opäť z dôvodu zlej finančnej situácie. Uhradili sa len tie faktúry, ktoré boli nevyhnutné na zabezpečenie chodu spoločnosti, aby výroba pokračovala. V závere vyjadril ľútosť nad danou situáciou.

V súlade s výpoveďou obžalovaného vyznela aj výpoveď svedka F. K. G., konateľa spoločnosti I.-N. N..V..Q.., ktorý zhodne opísal zlú finančnú situáciu, v ktorej sa spoločnosť nachádzala v žalovanom období, bližšie sa k nej vyjadriť nevedel. Uviedol, že v danom období bol konateľom spoločnosti I.-N. N..V..Q.. spolu s obžalovaným, on mal na starosti obchodnú činnosť spoločnosti, obžalovaný zase finančnú, rozhodoval o úhrade faktúr. Mal vedomosť o tom, že spoločnosť v danom období neplnila svoje odvodové povinnosti voči N. K., rovnako tak mal vedomosť o neuhradení faktúr spoločnosti V.-N. N..V..Q.., a to z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Zhodne ako obžalovaný uviedol, že sa uhradili faktúry, ktoré súviseli s udrжанím chodu spoločnosti.

K nepriaznivej finančnej situácii spoločnosti I.-N. N..V..Q.. sa

vo svojich výpovediach vyjadrila aj svedkyňa F. D. Q., predovšetkým k reštrukturalizácii spoločnosti. V súlade s jej výpoveďou vyzneli aj listinné dôkazy a to uznesenia Okresného súdu Prešov :

- sp. zn. 1R 2/2013-410 zo dňa 20.2.2013, ktorým sa začalo reštrukturalizačného konania voči dlžníkovi I.-N. N..V..Q..,
- sp. zn.1R 2/2013-411 zo dňa 11.3.2013, ktorým bola povolená reštrukturalizácia dlžníka I.-N. N..V..Q.. a za správcu bola ustanovená F. D. Q.,
- sp. zn. 1R 2/2013-759 zo dňa 29.10.2013 o potvrdení reštrukturalizačného plánu.

V súlade s výpoveďou obžalovaného vyzneli v konečnom dôsledku aj výpovede samotných svedkov poškodených, ktorí opísali okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu žalovaných trestných činov. Ako už súd vyššie uviedol, obžalovaný síce poprel vinu za spáchanie žalovaných trestných činov, takto konal len z dôvodu zlej finančnej situácie spoločnosti, za účelom udržania chodu firmy, je si vedomý neplnenia odvodových povinností voči N. K., finančné prostriedky spoločnosti použil na nákup materiálu do výroby, rozhodoval o uhrádzaní faktúr, ktoré súviseli s udržaním výroby a teda chodu celej spoločnosti.

Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného týkajúce sa insolventnosti spoločnosti I.-N. N..V..Q.. v rozhodnom období, teda jej neschopnosti platiť všetky svoje splatné záväzky z dôvodu zlej finančnej situácie (mali byť uspokojované len záväzky v súvislosti s udržaním zamestnanosti a bežným chodom podniku) súd poukazuje na tú skutočnosť, že ak sa spoločnosť dostane do situácie, že ako dlžník nemá dostatok finančných prostriedkov na uhradenie všetkých svojich splatných záväzkov je povinná všetkých svojich veriteľov (zamestnancov, daňový úrad, N.X. K., L. K., obchodných partnerov a iných) uspokojovať pomerne a rovnomerne. Ak podnikateľ nie je schopný uhrádzať tak prevádzkové náklady, odvody povinných platieb ako aj mzdy svojich zamestnancov, musí prispôsobiť hospodárenie podniku tak, aby si mohol plniť všetky svoje povinnosti, prípadne svoje podnikanie ukončiť, inak sa vystavuje okrem iného aj trestnoprávnej zodpovednosti. Vlastné rozhodnutie finančné prostriedky, ktorými disponuje použiť na iný účel (napr. podnikateľský), nemôže ospravedlniť neplnenie si svojich zákonných povinností.

Podľa § 277 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa trestného činu neodvedenia dane a poistného dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotne poistenie, alebo príspevok na starobné dôchodkové poistenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Trestného činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo značnom rozsahu nezaplatí splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotne poistenie, alebo príspevok na starobné dôchodkové poistenie. Obidva trestné činy z hľadiska formy zavinenia vyžadujú úmyselné konanie páchatel'a. Trestný čin podľa § 277 Tr. zákona navyše aj motív. V posudzovanom prípade bol skutok, za ktorý bol obvinený uznaný za vinného, vymedzený tak, že tento ako konateľ spoločnosti I., N., N.. V.. Q.., v období uvedenom v obžalobe neodviedol po zrazení Sociálnej poisťovni riadne zrazené poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenia, na starobné, invalidné poistenie a poistenie nezamestnanosti, zadržal a neodviedol N. K. - K. vo výške 10 172,09 Eur a ako konateľ spoločnosti I., N., N.. V.. Q.. nesplnil svoju odvodovú povinnosť a nezaplatil v dňoch splatnosti splatné mesačné poistné na sociálne poistenie za obdobie uvedené v obžalobe, čím spôsobil pre N. K. - K. škodu vo výške 27 311,43 Eur. Takto naformulovaný skutok je konštatovaním daného stavu, ktorý sám o sebe nie je trestným. Forma zavinenia obvineného mala byť vyjadrená v skutku tak, že obvinený konal s určitým motívom. Vzhľadom k tomu, ako aj k dokazovaniu vykonanému na hlavnom pojednávaní, závery znaleckého posudku, súd doplnil skutkovú vetu v bode I. rozsudku tak, že za slovné spojenie „...N.X. K., pobočka Poprad...“ doplnil slovné spojenie „...aj napriek tomu, že disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu poistného...“ a rovnako tak doplnil skutkovú vetu v bode II. rozsudku tak, že za slovné spojenie „...v sume 3 887,62 Eur...“ doplnil slovné spojenie „...aj napriek tomu, že disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu poistného...“, teda upravil skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu na hlavnom pojednávaní. K zachovaniu totožnosti skutku stačí, pokiaľ v skutku, ktorý je popísaný v obžalobe a následne zistený na hlavnom pojednávaní, je totožný následok.

Pokiaľ ide o otázku trestnej zodpovednosti, trestne zodpovednou osobou za žalované trestné činy môže byť len fyzická osoba. Pokiaľ platiteľom poistného je právnická osoba, trestne zodpovednou je fyzická osoba, ktorá koná v mene právnickej osoby, najčastejšie je to štatutárny orgán.

Trestnú zodpovednosť za trestný čin neodvedenia dane a poistného možno voči zodpovednej osobe vyvodzovať len vtedy, ak zamestnávateľ svojim zamestnancom z hrubej mzdy skutočne zrazil príslušné čiastky poistného a neodviedol ich, t. j. ak mal dostatok peňazí na výplatu hrubých miezd a čiastky zrazené zamestnancom použil na iný účel, alebo si ich ponechal na účte v banke alebo v hotovosti v pokladni.

Aj vo vzťahu k trestnému činu nezaplatenia dane a poistného platí, že trestná zodpovednosť môže vzniknúť zodpovednej osobe len za predpokladu, že právnická osoba, v mene ktorej koná, v čase splatnosti dane, alebo poistného reálne disponuje s takým objemom finančných prostriedkov, z ktorých môže svoju platobnú povinnosť splniť. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom F. S. X., znalcom v odbore ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo vyplynulo, že podnikateľský subjekt mal dostatok peňažných prostriedkov na úhradu a odvedenie poistného do N. K. v rozhodnom období.

Vykonané dôkazy vrátane výpovede obžalovaného a znalca dokazujú, že spoločnosť finančnými prostriedkami disponovala, keď aj z výpovede obžalovaného vyplýva, že boli uspokojované iné zročné záväzky, pričom prioritu malo zachovanie výroby a zamestnanosti v regióne, a to aj na úkor plnenia odvodových povinností. Ani také zistenie však nezabavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti, a trestnej zodpovednosti obžalovaného nezabavuje ani skutočnosť, že spoločnosť vstúpila do reštrukturalizačného konania v rámci ktorého už uhradila všetky svoje záväzky voči N. K..

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázať, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu trestných činov kvalifikovaných ako zločin neodvedenia dane a poistenia podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a ako prečin nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, teda že spáchal skutky tak, ako je to uvedené v bodoch I. a II. rozsudku.

Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne. V evidencii priestupkov nemá záznam. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd potom zvažil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zaoberal aj existenciou poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to vedenie riadneho života (§ 36 písm. j/ Tr. zákona), bez zistenia príťažujúcej okolnosti. Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, za súčasného použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona a ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, kedy po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 3 rokov a do 5 rokov. Súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch rokov, výkon ktorého jej v zmysle § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov.

Pre splnenie účelu, aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život, mu bola uložená povinnosť, ktorá mu má napomôcť predchádzať možným negatívnym vplyvom na jeho osobu.

Pri ukladaní trestu súd zvažil aj skutočnosť, že jediným motívom konania obžalovaného bolo zachovanie výroby a zamestnanosti, a túto okolnosť hodnotil v prospech obžalovaného pri ukladaní trestu.

Trestného činu zvýhodňovania veriteľ'a sa v jeho základnej skutkovej podstate podľa § 241 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci aj len čiastočne uspokojenie svojho veriteľ'a tým, že zvýhodní iného veriteľ'a. Uvedený trestný čin

je tzv. úpadkovým deliktom, ktorého objektom je právo veriteľa, teda osoby, ktorá má voči páchatelovi právo na plnenie

na základe existujúceho záväzkového právneho vzťahu, na uspokojenie jeho pohľadávky spôsobom zodpovedajúcim zásadám konkurzného konania upravených v ustanoveniach zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o konkurze) a ktorého podstatu tvorí, právo každého z viacerých veriteľov na pomerné uspokojenie svojich pohľadávok z dlžníkovho majetku. Objektívna stránka uvedeného trestného činu predpokladá, že páchatel zmarí, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných veriteľov, či minimálne na úkor jedného veriteľa. Za zmarenie uspokojenie veriteľa pri tom možno považovať nemožnosť veriteľa ani čiastočne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka. Čiastočné zmarenia potom spočíva v tom, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v tom rozsahu, v akom by ho dosiahol pri pomernom rovnomernom uspokojení všetkých veriteľov bez zvýhodnenia niektorého z nich. Uspokojením veriteľa sa rozumie poskytnutie takého plnenia v prospech veriteľa, ktoré je obsahom záväzkového právneho vzťahu medzi ním a dlžníkom podľa dôvodu vzniku tohto vzťahu. Zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že sa mu dostane od dlžníka, ktorý nie je schopný splniť svoje splatné záväzky, plnenie nezodpovedajúce zásade pomerného uspokojenia, a to na úkor ostatných veriteľov toho istého dlžníka. Zvýhodnenie veriteľa nevyžaduje, aby bol takýto veriteľ na úkor ostatných uspokojený úplne, postačí ak od páchatela obdrží viac, než by zodpovedalo pomernému a rovnomernému uspokojeniu všetkých veriteľov. Z toho vyplýva, že za situácie, keď dlžník nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, musí postupovať tak, že bude uspokojovať veriteľov len pomerne a rovnomerne a teda zaobchádzať s veriteľmi, ktorí majú rovnaké práva rovnako, a to bez ohľadu na to, v akom poradí nadobudli splatnosť ich pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že nevyhnutným predpokladom vyvodenia trestnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu zvýhodňovania veriteľa je nie len existencia minimálne dvoch veriteľov, ktorí majú voči tomu istému dlžníkovi, každý z veriteľov samostatne, minimálne jednu splatnú pohľadávku, pričom nie je rozhodujúce, či ide o osoby fyzické, právnické alebo štát, alebo či ide o podnikateľské subjekty alebo nie, ale skutková podstata tohto trestného činu tiež vyžaduje, aby išlo zároveň o dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, teda dlžníka, ktorý je platobne neschopný. Z hľadiska osoby páchatela ide v zmysle § 128 ods. 8 Tr. zákona o konkrétny subjekt, ktorý má požadovanú vlastnosť a to, že je dlžníkom, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky. Platobná neschopnosť dlžníka je v základnej skutkovej podstate vyjadrená ako tzv. normatívny znak, a preto ju treba vykladať v spojitosti so zákonom o konkurze. To napokon vyplýva aj z toho, že Trestný zákon pojem „platobná neschopnosť“ a pojem „dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky“ žiadnym spôsobom nedefinuje. Pre naplnenie znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona sa nevyžaduje, aby bol na dlžníka v čase jeho protiprávneho konania už podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, alebo aby na dlžníka už bol vyhlásený konkurz. Dlžník musí byť platobne neschopný v čase, keď sa dopúšťa protiprávneho konania, spočívajúceho vo zvýhodňovaní jedného svojho veriteľa prípadne viacerých na úkor iného svojho veriteľa, prípadne iných. Úpadok dlžníka vo forme platobnej neschopnosti musí protiprávnemu konaniu dlžníka vždy predchádzať. Ako už bolo vyššie uvedené, nevyhnutným predpokladom na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin zvýhodňovania veriteľa je z hľadiska subjektu tohto trestného činu prítomnosť zákonom požadovanej vlastnosti. Páchatelom trestného činu podľa § 240 Tr. zákona totiž môže byť len dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky.

Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu zvýhodňovania veriteľa je teda potrebné, aby mal páchatel najmenej dvoch veriteľov s dvoma splatnými pohľadávkami, aby páchatel v čase činu nebol schopný plniť svoje splatné záväzky, čiže v čase keď zvýhodňuje jedného z veriteľov, musí byť platobne neschopný, pričom za platobne neschopného sa považuje ten, kto má viac ako jedného veriteľa a nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden peňažný záväzok. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti je ďalej potrebné, aby páchatel zmaril, aspoň čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných. Zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že sa mu dostane od dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, plnenie nezodpovedajúce zásade pomerného uspokojenia a to na úkor ostatných veriteľov toho istého dlžníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Kežmarok na hlavnom pojednávaní dňa 30.7.2020, že s poukazom na § 239 ods. 2 Tr. poriadku ustupuje v celom rozsahu od obžaloby zo dňa 22.9.2014, sp. zn. Pv 753/13 vo vzťahu k

prečinu zvýhodňovania veriteľa § 240 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a v zmysle ustanovenia § 285 písm. j/ Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Zároveň súd postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú stranu V.-N. N..V..Q.., S. Č.. X, G., IČO: XXXXXXXXX s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.